

סימן מו

[על התשוקה התמידית הנצרכת לעלות לארץ הקדש, ארצה
ישראל.]

בניי אהוביי, תשוקתכם יהיה בתמידות ליסע לארץ הקדושה, ובודאי בדרך
שאדם רוצה לילך מוליכין אותו והובא בספרים: אם אין מוסכם בלב אדם
הישראלי בתכלית ההסכמה שבודאי קודם שימות יראה לשום פעמיו לנסוע
לארץ הקדושה למות שם, עונשו מרובה ר"ל, ובודאי אם לא יהיה תשוקת האדם
בתמידות לזה לא יהיה ג"כ הסכמה בלבו בזה, לכן בניי אהוביי ברו לבבכם בזה
ולה' הישועה.